

13 Αυγούστου 2023

Αββάς Δωρόθεος, Πώς αισθάνονται την αμαρτωλότητάς τους οι άγιοι

/ Αγίων και Γερόντων παραινέσεις

Άγιος αββάς Δωρόθεος.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

14. Κάποτε ο αββάς Ζωσιμάς ωμιλούσε για ταπεινώσι και κάποιος σοφιστής που ευρέθηκε εκεί, ακούοντας όσα έλεγε και θέλοντας να μάθη την ακρίβεια, του έλεγε, ειπέ μου, «πώς έχεις τον εαυτό σου αμαρτωλό; Δεν γνωρίζεις ότι είσαι άγιος, δεν γνωρίζεις ότι έχεις αρετές; Βλέπεις καλά πως εκτελείς τις εντολές. Πώς, ενώ κάνεις τέτοια πράγματα, νομίζεις ότι είσαι αμαρτωλός»;

Ο δε γέρων δεν εύρισκε με ποια επιχειρήματα να αποκριθή· άλλα του έλεγε· «δεν γνωρίζω πώς να σου το ειπώ, αλλά έτσι νομίζω».

Ο σοφιστής επέμενε θέλοντας να μάθη πώς συμβαίνει.

Ο δε γέρων μη ευρίσκοντας πώς να του παραστήση το πράγμα, άρχισε να λέγη με την αγίαν απλότητά του· «μη με τaráσσης, εγώ πάντως έτσι νομίζω».

15. Καθώς λοιπόν εγώ είδα τον γέροντα να απορή πώς ν' αποκριθή, του λέγω· «μήπως άρα γε τούτο είναι σαν την σοφιστική και την ιατρική; Όταν κανείς την μαθαίνει και την ασκή καλά, λίγο λίγο δημιουργείται κάποια έξις στον ιατρό ή το σοφιστή, και δεν μπορεί να ειπή ούτε γνωρίζει να εξηγήση πώς απέκτησε την έξι του πράγματος λίγο λίγο, όπως είπα, ανεπαισθήτως την προσέλαβε η ψυχή από την άσκησι της τέχνης. Έτσι μπορεί να εύρης και στο ζήτημα της ταπεινώσεως, ότι από την εκτέλεσι των εντολών γίνεται κάποια ταπεινή έξις που δεν μπορεί να εκφρασθή με λόγο».

Καθώς λοιπόν άκουσε ο αββάς Ζωσιμάς τούτο, εχάρηκε και ευθύς με αγκάλιασε και μου λέγει· «ευρήκες το πράγμα, έτσι είναι όπως είπες».

Ικανοποιήθηκε δε και ο σοφιστής, όταν το άκούσε, και εδέχθηκε και αυτός την εξήγησι.

Από τον τόμο «Φιλοκαλία των νηπτικών και ασκητικών, Αββά Ησαΐου, αββά Ζωσιμά, αββά Δωροθέου» των εκδόσεων Πατερικαί Εκδόσεις «Γρηγόριος ο Παλαμάς». Μετάφραση Παναγιώτης Χρήστου.

MISSING_ARG_ACCESS_TOKEN